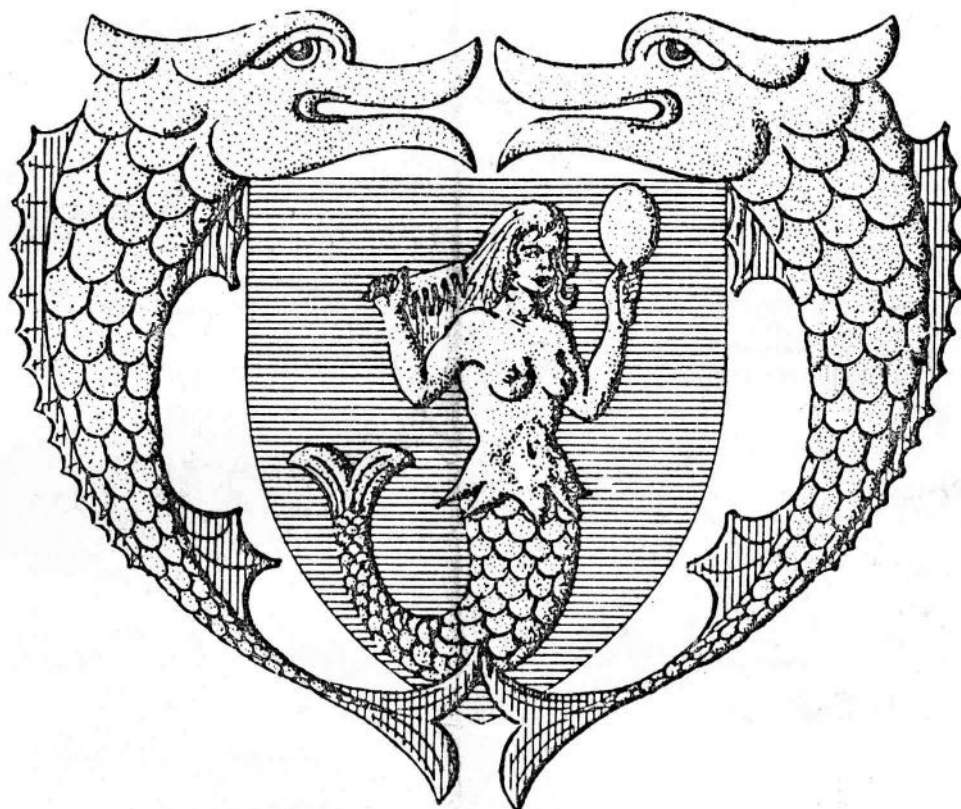

"t Meerminneke

(van) Meirhaeghe's
Familiecontactblad

driemaandelijks tijdschrift
voor familiekunde 3e kwartaal
3e jaargang - 1983 - nr. 11 - Sept.

v.u. Herman Meirhaeghe
A. Latourstraat 31
9218 Ledeberg Gent

Meerminnen en Meermannen,

U kon haar reeds bewonderen op de kleine stamboomtentoonstelling te Oudenaarde en hier ligt ze dan voor U, de nieuwe Meermin op de omslagtekening. Na tien nummers hebben we afscheid genomen van het amateuristisch getekend meerminneke dat ons gedurende twee en een half jaar vergezelde. De Hr. Warlop, archivaris van het Kortrijkse Rijksarchief, ontwierp voor ons op een professionele wijze de definitieve kaft van ons familieblad. Een zeer geslaagd en stijlvol kunstwerkje dat als volgt kan beschreven worden : op een veld van lazuurblauw, een meermin van goud met spiegel en kam van goud; als schildhouders twee dolfijnen van goud met staart en vinner van keel of rood.

Tot de talrijke nieuwe lezers, de Van Meirhaeghes die zich onlangs abonneerden, en die we hier welkom heten, zeggen we : laat U niet misleiden door de titel "(Van) Meirhaeghe's Familiekontaktblad". Al wordt uw familienaam anders gespeld, u hoort er ook bij! We moesten om praktische redenen toch ergens de knoop doorhakken en één bepaalde schrijfwijze kiezen, daar we onmogelijk alle spellingsvarianten van onze naam op de kaft kunnen vermelden. Hoe relatief de schrijfwijze van een familienaam is zult u trouwens verder lezen in de rubriek "Sprokkels" die een ruim stuk van dit elfde meerminneke in beslag neemt.

Wij mijmeren eerst nog wat na over ons familiefeest van 20 oogst laatstleden, dat nog fris in het geheugen ligt en dat we via de verslagen van de organisators Jan, Daniel-Richard en Herman, definitief in het geheugen willen vastleggen. Zij die dit feest meegevierd hebben zullen veel plezier beleven bij het opruimen van deze herinneringen en zij die niet aanwezig waren zullen zich realiseren dat ze een onvergetelijke ervaring gemist hebben. En dat ook onze Franse familieleden tevreden waren blijkt uit de brief van Pierrette Meirhaeghe-Triché uit Romilly, waarin ze schrijft :
"encore merveilleusement imprégnés du bonheur de cette fête "Meirhaeghe", moi et tous les français vous remercient du fond du coeur d'avoir permis qu'elle soit réalisée et surtout tellement réussi. Nous n'oublierons pas cette journée exceptionnelle".

Tenslotte verwijzen we de geïnteresseerden naar onze "koopjeshoek". Daar vindt u meer informatie over wat er nog allemaal te bestellen valt aan kleurenstickers en kleurenposters met het familiewapen, tinnen meerminnekes enz...

Verder wijzen we er op dat een andere, betere en prima gelukte familiegroepsfoto, genomen vóór het Oudenaardse stadhuis te verkrijgen is. Deze minikleurenposter, formaat 18x24 kost 150 fr. 't stuk. U kunt hierop inschrijven op het redaksieadres.

Voor alle bestellingen moet u ons wel een beetje tijd gunnen alvorens wij u het gevraagde toesturen. We proberen zoveel mogelijk de zaak te centraliseren en u mag er op rekenen dat u zeker alles zult ontvangen van zodra alles klaar is.

Herman Meirhaeghe
A. Latourstraat 31
9218 Ledeborg-Gent
tel.091.31.38.49
rek.nr. 737-4262090-50

Jan Meirhaeghe
Europastraat 15
8770 Ingelmunster
tel.051.30.65.29

Uw Stambewaarders.

Even napraten...

Het is moeilijk over iets heel schoons of heel goeds na te praten. Na een overheerlijke feestdag, met alle mogelijke feestelijke ingrediënten overstelpt, kan men alleen maar, met de handen op een genoeglijk-voldane buik, dromend zitten napuffen en uitblazen. Wie de vele kontente gezichten gezien heeft zegt het me na: "Het was goed". Wat moet ik er dan nog méér aan toevoegen? Misschien een beetje dieper doordenken? - Er moesten vaker dergelijke familiefeesten zijn? - Het brengt ons toch een beetje nader bij mekaar! - Het leert ons weer familie worden of zijn. En dat is goed.

Anderen, de anderen van het driemanschap Daniel of Herman zullen met U vele dingen van het feest herkauwen. Wij kregen elk onze afdeling. Ik kan zeker over mijn afdeling: "De Van Meirhaeghen" niet ontevreden zijn. Ze waren er! En talrijk ook!!

Mij rest alleen, als zakelijk slot, te bedanken de velen die, met het ciment van hun inzet, ons toelieten de stenen van Het Huis van ons Verleden samen te metselen tot een stevig, hoopvol Huis van Toekomst. Deze die er altijd bij zijn, en toch zo weinig vermeld en bedankt worden. De stille werkers, in soms ondankbare omstandigheden, zij, de werkende leden, de strijdende en de lijdende, zonder dewelke iedere inrichter machteloos staat.

Ik noem hen, dankbaar, om wat ze in spontane steun bijbrachten:

- Philip Remmerie uit Pittem om zijn kunstig uitgevoerde Meermin in houtsneewerk en om het bijna meesterlijk gesneden wapenschild, blikvanger van de avond.
- Geert Meirhaeghe en Sabine altijd daar waar ge ze juist zo nodig hebt en waar het nijpt.
- Els Meirhaeghe met haar ijverige en jeugdige, enthousiaste inzet. Hetzij op Behloemd Kanegem, op de wandeltocht naar klein Viggesele, op de Oude Wal bij onze moedige Waaltjes die Vlaams kwamen leren als op ons groot Meirhaeghefeest, altijd even bereidwillig in de sterke, stilaan beroemde ploeg van Vader André Meirhaeghe en Moeder Simonne met de heerlijkste pannekoeken van West-Europa naar een recept dat ze erfden in familiegeheim van Stamvader Willem Van Meerhage, en waarmee ze, als 't God belijft, de volgende Meirhaeghefeesten iedere feestvierder zullen doen watertanden.
- Carlos De Baets en Marijke Herman, dochter van Guillaume en Andréa Meirhaeghe. Carlos om zijn rusteloze inzet, onvermoeibaar en punctueel - werkelijk - "the right man on the right place" en zijn vrouw Marijke een één en al geestdriftige steun in onze Meerminstickeractie.
- Bruno Huys, onze fiere Kanegemse Vlaggedrager ook al woont hij in Ruiselede. De man voor wie Familiale verbroedering geen ijdel woord is en de mensen uitgeleide zou doen tot aan hun voordeur. Ook al wonen ze in Frankrijk. - en zijn Vrouwtje Martine Herman, dochter van Guillaume en Andréa Meirhaeghe onze sterkte en steun in een overrompelende stickeractie. Beiden ook behorend tot de joviale, gekende groep van André.
- en in mijn slotwoord zie ik ook weer voorbijstappen, mijn kleinzoon: de dappere, kleine Balder. De vlaggedrager van Het Meerminlegioen der Meirhaeghen. Hoe fier hij opstapte op kop van de ganse Familiegroep!!! Wij kunnen onze ouwe kop te ruste leggen. De aflossing is verzekerd. Dat wordt een echte Vlaggedrager !! Hou de vlag hoog, Balder, er is nog veel te doen !!

Ik sluit dit laatste woord en zie nog eens alle vlaggedragers 3. weer. Mijn dank wappert hen toe in de zon van 20 augustus 1983 : Gilbert Meirhaeghe pour la France, Jules Meirhaeghe voor Wortegem, André Van Meirhaeghe met de Nationale vlag, Eric Meirhaeghe voor Nokere, Bruno Huys voor Kanegem en Herman Meirhaeghe samen met zijn zoon Balder met de (Van)Meirhaeghe Meerminvlag.

En ik zie Willem Van Meerhaege rustig glimlachen van op de Merhage bij Walem in Wortegem en hoor hem duidelijk monkelen:

"Mannen en Meisjes Meirhaege allerhande
Meerminnaars en Meerminnareskes
in naam van ons aller Meerminneke Merçi "!!!

=====

Speciaal bericht. Stangenoten, de bestelde Meermin in zand gegoten door André Meirhaeghe zal kortelings bij U thuis besteld worden. Tevens de aangevraagde wapenschilden in kleur. Het zal voor U een terecht kostbare souvenir zijn gezien het een direkte herinnering geldt aan onze verre voorouders. U hebt het recht een ereplaats te gunnen aan deze meermin en er fier over te zijn.

=====

KOOPJESHOEKJE. Nog te verkrijgen tot uitputting :

- 1 - Wapenschild van alle (Van)Meirhaeghen in 5 kleuren : 500 fr.
- 2 - Meermin in zand gegoten op eik : 800 fr.
- 3 - Meermin in zand gegoten . 600 fr.
- 4 - Meermin in keramiek . 750 fr.
- 5 - Onze reeds bekende zelfklever in kleuren met het Van Meirhaeghewapen. Deze mag op geen enkele wagen ontbreken. Alleen te verkrijgen bij Jan Meirhaeghe, Europastraat, 15, 8770 Ingelmunster. Te bestellen per brief met toevoeging van 50 fr plus postzegel van 11 fr.

Bemerk wel . nummers 1 en 5 zijn in beperkte oplage en worden na uitputting niet meer hernomen.

Indien iemand, boven het reeds bestelde, nog iets uit onze voorraad wenst dan moet dit uitsluitend en alleen per bestelling op voornoemd adres en op rek. 000-0501608-21

FOTO : Een veel betere foto in kleuren, maat 18/24 waarop ieder een goed herkenbaar is kunt U verkrijgen met 150 fr. te storten op rekening 467-1120391-31 van de Heer Guido Defour-Mestdagt, Tien Gebodenstraat, 13, 8870 PITTEM

MEDEWERKING : Rekenend op de vele, mooie beloften mij toegezegd op onze geslaagde feestdag beroep ik U op Uw woord.

Wie durft het eerst in de pen kruipen ? Wie verrast ons met gedicht of proza ? Wie vertelt ons iets over zijn familie ? Of wie kent pittige anecdoten daaromtrent ? Wie stuurt ons oude dokumentatie, vergane huwelijksfoto's of rouwprentjes ? Dank en dank !!

Ook ikzelf vergat wel iets van mijn beloften in de duizend vragen van die avond. Herinner mij er even aan a.u.b.

KANEGEMSE TAK : en wel bepaald alle afstammelingen van August Meirhaeghe-Vandermeersch. Op de eerste Zaterdag van 1984 zijnde 7 januari wordt U, naar loffelijke gewoonte, allemaal verwacht in den Tap te Kanegem om allemaal Uw Nieuwjaarsbrief op te zeggen. Wij bereikten al de 100 maar als ik eens goed rondkijk kan er toch nog iets bij. Niemand zou mogen ontbreken en het worde zoals het vro ger ieder jaar bij Moeder was, en nog veel vroeger ook bij Vader en Moeder. En zeker de jeugd mag niet ontbreken. Dus Rendez-vous te 14u30 op 7 januari

Het Ware Verhaal Over De Van Meirhaeghefeeste

"Wanneer een Van Meirhaeghe zegt dat hij beschonken is is hij niet beschonken. Maar wanneer hij zegt dat hij niet beschonken is, heeft hij genoeg. Maar wee hem die zich voorneemt een Van Meirhaeghe dronken te voeren, want niet alleen sterk en sluw moet hij zijn, doch tevens over een rijkgevulde beurs beschikken en dan nog loopt hij groot gevaar in schade en schande en schaarte te vervallen, want het Van Meirhaeghevolk stamt uit de oneindigheid van de oceaan en draagt kieuwen en ten lewijze daarvan draagt het een meermin in zijn schild. Voorwaar ik zeg U : weest verstandig, weest waakzaam, want zoet zal hun wrake zijn en zij zullen U met Uw eigen wapens verslaan. Dan zal er geweest zijn en tandengeknars. Daarom zeg ik U : Weest dus waakzaam."

Uit het Boek : "Jans Wijsheid"

Belangrijke gebeurtenissen vinden veelal hun oorsprong in toevallige banaliteiten die, achteraf bekeken, het effect hadden van een vonkje aan een kruitvat : niets ter wereld kan de gevolgen tegenhouden en vaak kan niemand die gevolgen overzien. Dat is het mysterie van leven en dood. Eén woord, één handeling, één gebaar of zelfs maar één blik geeft aanleiding tot ontstaan van nieuw leven of breekt het af, of geeft er een totaal andere wending aan. Wij schrijven dit toe aan de wil van God en hebben er ons naar te gedragen en ons eraan te onderwerpen. Maar dan liefst aan de blijde en vrolijke gebeurtenissen waarmee God in Zijn Almachtige Goedheid ons af en toe bedeeft.

In het jaar Onzes Heren 1967 overleed in Bailleul in Noord Frankrijk onze nonkel Jan. Hij was steeds een eenvoudig mens geweest, was wat weemoedig doch daarom geenszins levensmoe, o nee, en had nooit in zijn leven een vlieg kwaad gedaan, laat staan een mens. Zijn vrouw, tante Lies, was enkele jaren tevoren naar het Vaderhuis teruggekeerd. Hun huwelijk was kinderloos gebleven en zo had nonkel Jan, als weduenaar op gevorderde leeftijd, aan een late roeping als vrijgezel gehoor gegeven. Goed als hij was verdeelde hij zijn bezittingen aan arme weduwen of alleenstaande behoeftigen... en legde het moede hoofd pas neer nadat hij zijn laatste centen aan 'liefdadige doeleinden' had besteed. Zo had nonkel Jan heel wijs gehandeld : zijn erfgenamen, zijnde een paar zussen en een schare verre neven en nichten zouden voor wat de verdeling van de erfenis betrof, wel reden hebben tot klagen, doch geenszins tot gekibbel, zeker niet. Nonkel Jan Meirhaeghe was een Wijze, ook al was hij niet geleerd. Ten huidigen dage zijn vele geleerden niet wijs, bijlange niet, maar in die tijd waren alle Wijzen nog wijs al waren ze niet geleerd. En nonkel Jan was een wijze Wijze. Omdat hij zo wijs was was hij ook de eenvoud zelve en werd hij op eenvoudige wijze ter aarde besteld, het kon ook niet anders... De hele familie was van heinde en verre gekomen en na de begrafenis werd elkeen in de gelegenheid gesteld mondvoorraad te kopen in de omliggende winkels en eethuizen. Er wachtte vervolgens nog een verre reis naar huis terug zodat ook de dorst behoefde geleest en zo geschiedde dat het ene glas de andere picon bijbracht en wat dacht u? Het vonkje aan het kruitvat, ge weet wel, flitste even op in de dampen van de geestrijke dranken en daar werd het eerste familiefeest van de Meirhaeghes geboren!

Leven en dood werden eens te meer op dezelfde dag dooreengeweven : onze goede nonkel Jan was begraven en de eerste grote familiebijeenkomst werd geboren; twee dingen waaraan niets meer te verhelpen was. Gods Wegen zijn toch wonderbaar!

Geen jaar later, op 5 oktober 1968, kwamen de afstammelingen van Desiré Meirhaeghe te Kanegem samen. Zij zwoeren dit nog meerdere keren te doen doch die keer lichtte het reeds geciteerde vlammetje niet op en het bleef 14, zegge en schrijve veertien jaren stil rond de Meirhaeghes.

Op 26 augustus 1982 werden tenslotte opnieuw dergelijke feiten gepleegd in het Franse Châtres en zie! Terwijl Ons Here daar rondzweefde met de cinquante-deux (zie Meerminneke nr.8) bedeede hij twee exemplaren van het geslacht, zijnde ondergetekende en Herman, weliswaar volledig buiten hun wil doch niet tegen hun goesting, van overvloedig geestrijk vocht zodat hun geest stilaan verlichtte, ze "geest-rijk" werden en floep! het vonkje was er weer! Het is bedenkelijk te moeten vaststellen dat dergelijke inspiratie, de drang om Grote Dingen te doen, telkens moet ingegeven worden al wandelend in de Wijngaard des Heren, maar wij bekennen dat ook wij niet zonder gebreken zijn, zeker niet, zeker niet...

Beide fuifnummers (foei) programmeerden het volgend familiefeest ditmaal met inbegrip van de "Vans" en op een uur tijd zat gans het programma reeds in beider hoofden. Meer tijd hoefden zij niet en zij zouden trouwens ook niet meer bij machte geweest zijn tot in de details uit te wijden, want ondertussen had de cinquante-deux beide initiatiefnemers in die mate lichamelijk zowel als geestelijk afgetakeld dat zij uitgeput in elkaar zakten, als met verlamming geslagen. De Here had eerst gezalfd en pas dan geslagen. Zijn Name zij geprezen!

Nauwelijks thuis werd Jan Meirhaeghe, petekind van de reeds geciteerde nonkel Jan, benaderd. Jan is een wijze Wijze en bovendien geleerd, een vat vol talenten, altijd geweest. Jan schreef een herderlijke brief aan al zijn stamgenoten waar ook ter wereld nadat zijn zoon Herman al die stamgenoten tot in den beginne had opgezocht en tot leven had gewekt, een werk van zeventig maal zeventig dagen. Daaruit hadden wij geleerd dat in het jaar Onzes Heren 1635 een andere Jan (weer een) zijn vee, zijn muilieren, zijn vrouw en kroost dreef van het Land van Walem nabij de Merage, naar het Land van Overleie en er in de nederzetting "Caeneghem" het geslacht verderzette. Zo ontstond die grote zijtak van de Meirhaeghes zonder "Van", doch allen waren en zijn kinderen van hetzelfde geslacht, gesticht door ene Willem uit de Meerhage, die rond 1210 geleefd had. En om die ontdekking te vieren en luister bij te zetten schreef Jan dus zijn herderlijke brief.

Vervolgens zocht Jan een man op die bedreven was in de boekdruk-kunst en liet er op hoop van zegen, doch met vrees in het hart en in zijn broek een afbeelding scheppen van het wapen van de Van Meirhaeghes. Toen de kunstenaar één exemplaar getekend had was Jan opgetogen en blij als een zuigeling met een fopspeen, en wanneer Jan vervolgens de prijs vernam kon hij vele nachten de slaap niet vatten. Wanneer het hem dan toch gelukte werd hij zowel door de mare als door een nachtmerrie bereden en gilde soms wisselijk in het holst van de nacht; dan klauwde hij naar zijn beurs die hij onder het oorkussen verstopt hield.

had geen rekening gehouden met de Meirhaeghelijke stiptheid en zij verscheen pas tien minuten later ten tonele. Toen verslaggever eindelijk in naam van de inrichters een drink aanbood werd ook hij toegejuicht omdat hij ophield het woord te richten en omdat hij door die drink aan te bieden zijn monoloog tot een ware climax had weten te brengen.

En zo gebeurde het dat om 16 ure, na het nemen van een mislukte familiefoto, gans de stam opstapte achter de vrolijk toeterende en blazende fanfare die, hier en daar een valse noot niet te na gesproken, lustige deuntjes spelend, opmarcheerde door de oude stede, vocrafgegaan door een keurkorps van lenige en flink geoefende majoretten, dé elite van het vrouwelijk schoon, een ware streling voor menig Van Meerhaeghe-oog. En feestelijk als indrukwekkend werden de vlaggen en wimpels meegebracht door stoere bonken van kerels en de Meermin stak fier en ietwat brutaal-uitdagend de borsten vooruit, zich goed en veilig wetend in de armen van het driege-slacht Jan, Herman en Balder. Het was een ware attractie voor het anders rustig slapend stadje en de bewoners kwamen in hun deurgat staan, begaapten de lange stoet, de majoretten en de Meermin en zeiden dat het "wrièd schuène" was!

Even ingetogen als het later op de avond luidruchtig zou worden woonde het Van Meirhaeghevolk om 16.45 uur de plechtige Eucharistieviering bij die opgeluisterd werd door het St.-Vedastuskoor van Mederename, met aan het orgel Albert Audooren. De prachtig uitgevoerde gregoriaanse gezangen vulden de eeuwenoude gewelven van de Sinte Walburgakerk en velen waren onder de indruk, mogelijks omdat zij dit in lange tijd niet meer hadden gehoord... Pastoor Mayaert, een Meirhaeghezeune die zijn Westvlaams niet kan verstoppen en

broeder Etienne Van Meirhaeghe, een kraan van een vent naar wie het prettig is te luisteren, herinnerden aan de behoefte tot samenhang en vrede onder de mensen en velen verlieten de kerk als pechtige communicanten, zodat ook dit onderdeel van de feestelijke een echte geestelijke toppeur werd.

En dan liepen zij storm naar de Mantovani : 350 hongerigen en dorstigen. Een rush naar de aperitief en wie als "garçon" daaruit is wijsgeraakt mag Joost weten. De zomerzon stak monkelend een handje toe en naarmate de tijd schoof verdween de onwennigheid en de drempelvrees en steeg de temperatuur, zowel letterlijk als figuurlijk. Het eerste schot werd spoedig gelost onder de vorm van het ontstoppen van het eerste vat bier; wij hebben ze nadien niet meer geteld...

Hebt ge al een Fransman zien bier drinken? Ge moet dat eens afloeren. Hij staat meesmuilend zijn glas rond te draaien, bekijkt zijn pint alsof hij er vies van is en lapt ze in één of twee teugen naar binnen, alsof het tegen zijn goesting is, alleen maar om er vanaf te zijn. Met minachting op zijn gezicht voor al wat geen wijn is, likt hij het schuim van zijn lippen, boert met gestreken Franse manieren met gesloten mond, zodat de tranen hem in de ogen schieten, vindt bier algelijk maar een flauw iets dat men alleen maar drinkt omdat anderen het ook doen, al was het maar om met iets bezig te zijn, peinst in het Frans dat hij er zo wel "duust" de baas kan en let op! het duurt geen vijf minuten of daar gaat zijn tweede proef, en zo meer, tot wanneer hij de échte smaak beet heeft en rad ter tong en ter tale komt. Er moet nochtans een hemelsbreed verschil zijn tussen onze nationale drank en de hunne : verleden jaar in Châtres spraken alle Vlamingen Frans, ook zij die er geen konden. Zulke krachten steken in goede wijn, dat is geweten en be- wezen. Maar hetzelfde kan men niet van bier zeggen want Frans bleef Frans. Onze taal zal wel te moeilijk wezen of onze drank te gemakkelijk. 't Is spijtig...

Ondertussen hoorde men voor de uitgestalde documenten en foto's tal van opgewonden kreten slaken van mensen die, aangenaam verrast, er het een of het ander in vonden dat rechtstreeks hun familie aan- belangde. Zelden zagen wij zoveel belangstelling en groot was het gedrang voor de tafels en leerzaam de uitleg van Jan en Herman. Laat ons beiden nog maar eens het wierookvat toezwaaien.

Het Meirhaeghevolk at... God! wat at het goed en veel! Een zaal volk, in aantal zo groot als een doorsnee Frans dorp, at. Het opdienend personeel vergat er de glimlach bij, holde zwetend op en af en menig "garçon" kwam er niet heelhuids van af. Kwaaltjes als duizeligheid en kertesmerste manifesteerden zich, maar zij haalden het. Een schoonheidsfoutje diende zich aan : dju, waar blijft die tweede consummatie? Maar 't incidentje is overgewaaid en tegen de volgende keer weten wij weeral beter!

Tussen soep en patatten heeft Herman op rubberen benen zijn speech afgestoken in beide Meirhaeghetalen. Met plankenkoorts en al, maar zij luisterden allen geboeid en niemand zou het beter ge- kund hebben. Toen Herman zijn eigen verrassing beleefde toen hem

de Meermin-in-lindehout, gesneden door de Heer Remmerie, overhandigd werd, was hij zijn ontroering een ogenblik niet meester en later op de avond heeft hij zich afgereageerd door "twistend" met zijn pint over de dansvloer te schaatsen. Vooreerst had hij de eer gehad de dans te openen met de 92-jarige Mevrouw Van Meirhaeghe-Van Hulle. Wij nemen onze hoed af voer deze kranige stamgenote en wensen haar welgemeend nog vele jaren.

Grizzly met zijn studio schoot in actie en zij dansten en zongen, de Van Meirhaeghes. Zij vormden eindeloze slangen en spiralen, rijen, koppels, trio's, walsten, huppelden disco, slowden als zestienjarige slungels, swingden en marchten en vele emmers zweet werden gelaten en prompt gerecupereerd door evenveel emmers bier. Zwoel en heet was die avond in de Mantovani en heel die bedoening was veel lastiger dan werken, zeg nu zelf. En toch weken zij niet. Zij weken niet en bleven tot het bittere einde, dat volgens het contract met D.J. Grizzly om 1.30 uur moest komen. Het kwam niet, want niemand dacht aan afzwaaien. Er werd een uur bijgelapt en dan nog een half uur en met tegenzin moesten zij wel naar huis. Mooie liedjes zijn veel te rap gezongen...

Jan had op het hoofd van zijn nageslacht gezworen dat het de laatste keer was dat hij meehielp aan de organisatie van de feeste. Maar dit keer treft het vonkje Jan zelf. Hij trekt zijn tonge door zijn gat en staat hij daar voor de micro niet te beloven "dat het te naaste jare weer feeste is te Wortegem, op 't Hof te Walem?" Ge moet maar durven! Goed Jan, akkoord, maar twee of drie jaar wachten.

Om 3 uur, precies twaalf uren na de officiële ontvangst op het stadhuis, hebben wij de Fransmans uitgeleide gedaan. Die mensen hadden nog nooit zo iets meegemaakt, zegden ze. Trouwens, als wij naar ginder gaan beleven wij ook altijd van die stoten die ons hier nooit zouden overkomen. Bij sommigen viel het afscheid zo zwaar dat zij beloofden twee weken later al terug te keren!

Precies lijk verleden jaar zat de maan uit en was het een stille heldere nacht. Vanuit de Mantovani verspreidden zich de Meirhaeghes naar alle windstreken, naar huis. Zij hadden er deugd aan beleefd en niemand had er spijt van gekomen te zijn. Dat hadden wij hen trouwens beloofd op voorhand en wij zijn het gelukkigst van al omdat die stoute belofte werkelijkheid werd.

Ginder boven op een tuinbank, onder een linde, zat Onze Lieve Heer en links van hem zat Sinte Pieter en tussen hen in zat... die oude nonkel Jan uit Bailleul! Zij dronken alle drie een Oude-naardse Bruine en rookten een dikke sigaar. En meer tot zichzelf dan tot de twee anderen zei nonkel Jan, terwijl hij naar de huistoe rijdende wagens en de Franse car zat te kijken: "Zie ne keer, een schoner testament kon ik niet nalaten. Kom laat er ons nog ene pakken..." Hij schoof zijn pint opzij, draaide ze eens rond alsof hij er vies van was, toverde een nieuwe uit zijn tabaard, stond op en zei plechtig: "Op de gezondheid, daar allemaal beneden, en zie dat ge voortdoet!"

tekst : Richard-Daniel Meirhaeghe - tekeningen : Eric Meirhaeghe.

Zondagmorgen, 21 augustus, om 5 uur hebben Daniel-Richard en ikzelf tenslotte als hekkensluiters de Meerminvlag opgeborgen. Die dag waar we zolang naar toegeleefd hadden was plots voorbij... Waar waren ze, al die Van Meerhaeghes en aanverwanten, die daarnet nog de zaal vulden? Keerden ze "moe en tevreden" naar huis? Ik geloof wel dat deze dag in het geheugen zal blijven hangen als een goede herinnering. Het is goed geweest, globaal beschouwd. En voor de schoonheidsfoutjes, de bediening aan tafel die niet overal even vlot verliep, verontschuldigen we ons nogmaals, hoewel wij daar zelf niets aan konden verhelpen. Er was ambiance, een volle dansvloer, sfeer, veel gebabbel, veel plezier en het deed ons genoeg dat ook de kleine tentoonstelling zo aandachtig en druk bekeken werd. Ik heb zoveel mensen gesproken en ook zovelen niet gesproken.

Je kunt niet alles tegelijk doen. Iemand wees me erop dat ik in mijn toespraak gezegd had "dat ik me het best thuisvoel tussen de bestofte archieven", maar dat ik me op de dansvloer blijkbaar even goed thuisvoelde tussen het onbestofte vrouwelijk schoon... Inderdaad, beste naamgenoot, dat heb je goed gezien. Maar zeg nu eens zelf, zouden we 800 jaar oud geworden zijn, mochten we de goede dingen des levens verwaarloosd hebben? En trouwens, ik doe alleen maar wat mijn verre voorvaders mij geleerd hebben, want koesterden ook zij niet een verleidelijk meerminneke in hun familie-wapen? Ik heb mijn familiegeschiedenisles goed geleerd! Alle gekheid op een takje, ook ik heb genoten van alle aspecten van ons feest : van de stijlvolle receptie op het stadhuis, van de toch wel indrukwekkende optocht, van het uurtje stilte in de plooiën van Sint Walburga toen ik zij die ons zijn voorgegaan zo nabij voelde, van de talloze gesprekken met al die stamgenoten, van de maaltijd, van muziek en dans. Ik hoop dat iedereen die avond, die nacht of moet ik zeggen die morgen, gezond is thuisgeraakt, want sommigen kwamen van erg ver. We weten dat onze Franse broeders en zusters, die om 3 uur gestart zijn voor een busreis van vijf uur, goed gearriveerd zijn. Eenmaal thuisgekomen zijn ze niet wezen slapen, neen, ze hebben gewoon heel de zondag doorgefeest! Ze hebben dus hun en onze naam en reputatie alle eer aangedaan... En is dit alles nu voorbij? Gelukkig werd heel deze dag op film vastgelegd en de vertoning van deze film, aangevuld met enkele historische stemmingsbeelden uit Wortegem en andere stamdorpen, zal een van de programmapunten vormen van een volgend familiefeest. Over een jaar of twee wellicht.

In mijn persoonlijke naam dank ik hier nogmaals Mevrouw de archivaris Tulleken, die in de tentoonstellingszaal van het stadhuis ruimte reserveerde voor onze familie en uit wiens handen ik, als blijvende herinnering aan deze feestdag, een mooie schaal van de Stad Oudenaarde mocht ontvangen. Ook dank ik nonkel André Meirhaeghe die mij verraste met ons familiewapen, in lindenhout gesculpteerd door de Hr. Ph. Remmerie. Een uniek en vaardig stuk handwerk dat bij mij thuis de ereplaats bekleedt. Dank ! (Stambewaarder Herman.)

nog enkele vraagstaartjes :

- Willen alle familieleden die foto's genomen hebben van om het even welk onderdeel van ons familiefeest mij de negatieven toesturen? Ik bezorg U die negatieven zeker terug van zodra ik die zelf heb laten ontwikkelen. Heeft er iemand foto's van de majorettenoptocht of van hun optreden op de markt?
- Op onze tentoonstelling in zaal Mantovani hing een tekening van de kerk van Kanegem met een handgeschreven gedicht van Daniel-Richard Meirhaeghe. Tijdens het opruimen is dit verloren gelegd. Kan iemand ons dit terugbezorgen? Je zou er Daniel echt een plezier mee doen. Kijk eens en laat ons iets weten.
- Stuurt u ons ook fotocopies van krantenartikels die zowel vóór als ná het feest in de diverse dagbladen of plaatselijke streekkranten verschenen.

S P R O K K E L S

- Het raadsel uit de bijlage van ons vorig Meerminneke omtrent Zuster Leonie Meirhaeghe, is ondertussen reeds opgelost, dankzij Mevr. Robert Van Meirhaeghe-Bral uit Brugge. Zij heeft zich de moeite getroost om in het klooster van de Zwarte Zusters te Brugge navraag te doen en zij kreeg volgend antwoord op haar en onze vraag :

Leonie Meirhaeghe werd te Aarsele geboren op 10 mei 1863 als dochter van Constant Meirhaeghe en Catharina Braet. Zij deed haar intrede in het klooster der Zwarte Zusters op 21 november 1890 en werd "geprofest" op 21 juni 1892. Zuster Godelieve was amper dertig jaar toen ze er overleed op 17 oktober 1893.

De tekst van het in bijlage afgedrukt gelegenheidsgedicht zou van de hand zijn van Guido Gezelle.

Hartelijk dank voor het zo vlugge antwoord én voor de geboortekaartjes die u ons toestuurde!

- Voor u gelezen in de krant :

St.-Bavokerk te Kanegem is nu erkend monument. Nieuwsblad 11.6.83.

Het bloemendorp Kanegem bezit gezien de grootte van het dorp een werkelijk zeer monumentale kerk. "De katedraal van te lande" wordt ze vaak geheten. Thans werd de St.-Bavokerk bij besluit van de Vlaamse Executieve als beschermd monument erkend.

Hiermee erkent de Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg de historische waarde en worden algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van het gebouw automatisch van kracht. Die erkenning is voor de Tieltse stadskas van belang. Onlangs immers stortte een deel van de zoldering van de kerk in en de herstelling ervan is noodzakelijk. Door die erkenning kan nu worden voorzien dat men staatstussenkomst zal genieten.

De oorspronkelijke kerk werd opgetrokken in de 9° eeuw door toedoen van de monniken van de Sint Baafsabdij te Gent en werd in de 16de eeuw bij de Beeldenstorm verwoest. In de loop van de 17de eeuw zorgde pastoor Gillis De Keyzer er voor dat de St.-Bavokerk werd heropgebouwd. Door toedoen van pastoor Goeminne werd de kerk in 1779 hersteld en verruimd. Onder pastoor De Maitre werd ze tussen 1880 en 1910 afgebroken om dan te herrijzen als "de katedraal van te lande". Pastoor Le Maitre, die als bouwheer optrad, stelde zich met zijn persoonlijk fortuin borg bij de gemeente voor het betalen van de kosten. Hij gaf trouwens de gemeente volmacht om in geval van overlijden zijn volledige nalatenschap in bezit te nemen. Toen hij op het feest van het H. Hart op 3 juni 1910 en dit nog vooraleer de werken aan de nieuwe kerk waren voltooid, verdronk in de wal achteraan de tuin van de pastorie, werden al zijn eigendommen en meubelen dan ook verkocht...

De meubilering van de kerk is in hoofdzaak het werk van pastoor Claeys (1910-1925). In het hoogkoor hangt een merkwaardig schildery "De bruiloft van Cana", geschilderd door Casper De Crayer, een leerling van Rubens.

Altijd de moeite waard om er eens binnen te wippen.

- Voor u gelezen in de krant :

Wim Van Luchene terug bij F.C.Tielt. Nieuwsblad.

Wim Van Luchene was lange tijd, mede door zijn snelheid, een speler waarop F.C.Tielt bouwde. Maar Van Luchene maakte de jongste jaren zoveel progressie niet meer. Vorig seizoen opteerde hij voor een overgang naar gebuur F.C.Aarsele. Begrijpelijk dat hij aldaar goed aan de bak kwam. Toch opteert Wim voor een terugkeer naar F.C.Tielt waar hij wil knokken voor een plaatsje op het middenveld!

Wim Van Luchene is de echtgenoot van Christine Meirhaeghe.

- Een tijdje geleden ontvangen we van lezer Edwin Tuyttens uit Kuurne volgend briefje : "... Ik weet niet of ik het recht heb mij als 'aanverwant' te beschouwen, in elk geval vind ik het onderwerp stamboomonderzoek boeiend. Zelf ben ik reeds een tijdje bezig met mijn kwartierstaat. Van Meerhaeghe komt hierin voor. Ik geef u wat ik reeds vond. Hierop zou ik jullie vragen : kunt u mij zeggen of ik langs die opgegeven tak aanverwant ben aan jullie 'boom' en hoe zit dat mogelijkkerwijs in elkaar?"

In aansluiting met zijn schrijven bezorgde hij ons de voorvaders Van Meerhaeghe uit zijn kwartierstaat :

- Clementina Van Meerhaeghe, Kortrijk 19.7.1867, dochter van :
- Frederic Van Meerhaeghe, Bissegem 7.12.1822, zoon van :
- Frederic Van Meerhaeghe, Nokere 12.3.1787, zoon van :
- Pieter Frans Van Meerhaeghe x Joanna Catharina (De) Tavernier.

De overgrootmoeder van de Hr. Tuyttens, voornoemde Clementine Van Meerhaeghe was gehuwd met Henri Tuyttens en baatte rond 1910 het fruit- en groentenkraam Van Meerhaeghe uit op de Kortrijkse Grote Markt.

We kunnen nu al zeggen dat hij zeker een aanverwant is en dat zijn voorouders zeker tot onze stam behoren, daar ALLE Van Meerhaeghes van één en dezelfde stamvader afstammen.

Hieronder drukken we, bij wijze van antwoord, de gegevens af waarover wij beschikken :

- Het gezin Pieter-Frans Van Meerhaeghe en Joanna Catharina Tavernier. Zij huwden te Wortegem op 23.4.1776.

Hun kinderen te Wortegem geboren :

1. Joanna Theresia, 16.2.1777.
2. Joannes Franciscus, 28.8.1778.
3. Joannes Baptista, 6.8.1779.
4. Joanna Judoca, 31.12.1781.
5. Petrus Josephus, 28.3.1784.

Hun kinderen te Nokere geboren :

6. Philippe, 8.5.1786.
7. Fredericus, 12.3.1787.
8. Rosalia, 11.11.1789.
9. Joannes, 26.11.1790.
10. Franciscus, 11.1.1792. vader reeds overleden!

Pieter-Frans Van Meerhaeghe overleed te Nokere op 8 oktober 1791.

-Het gezin Franciscus Van Meerhaeghe x Anna Maria Dejaeghere.
Zij huwden te Wannegem op 17.1.1742.
Hun kinderen te Wannegem geboren :

1. Petrus Franciscus, 15.8.1743.
2. Petronilla, 24.1.1745.
3. Maria Catharina, 25.9.1747.
4. Pieter Frans, 12.2.1750. huwt J.C. Tavernier.
5. Jan Baptiste, 3.1.1752.
6. Pieter Jan, 11.5.1754.
7. Maria Francisca, 28.12.1756.
8. Ferdinanda, 15.3.1764.

-Het gezin Petrus Van Meerhaeghe x Anna Van Rechem.
Zij huwden te Wannegem op 21.12.1694.
Hun kinderen te Wannegem geboren :

1. Maria Francisca, 17.12.1695.
2. Jacoba, 8.12.1699.
3. Anna, 25.5.1701.
4. Petronilla, 23.9.1703.
5. Adriana, 12.1.1706.
6. Petrus, 30.3.1708.
7. Joannes, 7.11.1710.
8. Franciscus, 26.7.1712. huwt A.M. Dejaeghere.
9. Egidius, 18.11.1714.
10. Anna, 4.5.1717.

Petrus Van Meerhaeghe overleed te Wannegem op 25.9.1730.

Bovenstaande gegevens verstreken we onder voorbehoud. Ze werden geplukt uit de alfabetische tafels van de parochieregisters. De akten zelf werden niet (allen) geraadpleegd!! Alleen de peters en meters en de huwelijksgetuigen kunnen zekerheid verschaffen omtrent de afstamming. De parochieregisters van Nokere, Wortegem, Wannegem berusten op het Rijksarchief te Ronse.

We wensen de Hr. Tuyttens veel sukses op zijn tocht door de 18de en 17de eeuw. Nog een paar stappen verder in 't verleden en we kunnen zijn tak op onze boom enten. Hou ons op de hoogte!

- Van harte dank aan Mevr. Julienne Meirhaeghe uit Marke voor de twee lijvige enveloppes die ze ons toestuurde met doodzantjes van Cyrilla, Zulma en Oscar Meirhaeghe, kinderen van het echtpaar Eduard Meirhaeghe-Van Menoo, en de foto's van de familie A. Deconinck-Meirhaeghe.
- Op 23 juni 11. nam Mevr. Irène Debacker echtg. A. Meirhaeghe als onderwijzeres aan de gemeentelijke school te Ardooie afscheid van haar kinderen, kollega's, vrienden en familieleden. Op de uitnodiging tot de afscheidsreceptie lezen we : er was een tijd dat ieder nieuw schooljaar een klas vol nieuwe kinderen bracht. Kleine belhamels die met grote ogen van verwondering keken naar al dat vreemds op het bord. Het heeft mij al die jaren onnoemelijk veel voldoening en geluk geschonken, de juf te mogen zijn die voor de klas stond. Volgend jaar komt er een nieuwe klas vol kinderen en een nieuwe juf...
Onze gelukwensen en moge de wetenschap dat in ieder kind een stukje van u zal verder leven het afscheid verzachten.

- oproep aan de Van Meerhaeghes :

We herhalen nogmaals dat we DRINGEND medewerkers zoeken onder de VAN's (Van Meirhaeghe, Van Meerhaeghe, Van Merhaeghe enz...) die zĳlf in hun boom willen klimmen.

Het blijft de uiteindelijke bedoeling om ooit eens ALLE takken van onze stamboom uit te werken.

Wie zin heeft om aan de slag te gaan gelieve ons te kontakteren.

We helpen u graag op weg en we hebben trouwens nu reeds veel gegevens die u zullen aanbelangen.

Van zodra u in de 18de of 17de eeuw komt, kunnen we uw bloedeigen tak op onze boom enten en uw voorouderreeks tot omstreeks 't jaar 1200 doortrekken! Het komt er dus vooral op aan om de kloof tussen vandaag en 't jaar 1800 te overbruggen.

Start nu onmiddellĳk met uw opzoeking, dan kunnen we uw tak nog in ons familieboek opnemen!

We zoeken ook medewerkers voor 't Meerminneke!

Van Meirhaeghes die het familienieuws verzamelen en doorsturen naar de redaksie (recente geboorten, huwelijken, overlijdens) en die artikels willen pennen voor ons blad.

Zo wordt ons Meerminneke een blad voor ALLE naamgenoten en niet uitsluitend en alleen voor de Kanegemse tak!

- De Hr. Cyriel Van Meirhaeghe, onze medewerker uit St.-Amandsberg, is ondertussen ook definitief in zijn boom geklommen.

Hij slaagde er reeds in om zijn stamreeks, dit is zijn reeks rechtstreekse voorvaders, uit te bouwen tot omstreeks 1750.

Van in de 19de eeuw woonden zijn voorouders te Zingen, waar ze zich omstreeks 1750 vestigden, komende van Huise. Wellicht behoort hij tot de afstammelingen van Olivier Van Meirhaeghe, geboren te Wortegem rond 1570, die rond het jaar 1600 naar Huise uitweek. Nog een paar stappen dieper in 't verleden en ook deze tak hangt weer aan de boom.

- Ter overweging :

Eens vroeg iemand Jonathan Swift, de auteur van Gullivers Travels, naar zijn mening over de adel.

Daarop antwoordde de Ierse schrijver ietwat boos :

Iedereen die niets anders te zijnen gunste kan aanvoeren dan zijn voorouders, is als een aardappel. Bij deze bevindt zich het waardevolste deel ook onder de grond...

- Mevr. Marie-José Meerhaeghe echtg. M. Decoene uit Kortrijk schonk ons de rouwzantjes van Virginie Mestdagh echtg. Henri Meerhaeghe, Alfons Meerhaeghe, Leontine Vandekerckhove echtg. Edmond Meerhaeghe, René Meirhaeghe, Richard Meirhaeghe, Bertha Meirhaeghe echtg. A. Windels, Kamiel Vanthournout echtg. Julienne Meerhaeghe en van Arthur en Celina Meerhaeghe beiden overleden in de U.S.A. Daarbij bezorgde ze ons de copies van de trouwboekjes van Henri Meerhaeghe en Virginie Mestdagh, gehuwd te Tielt in 1866 (!) en van Alfons Meerhaeghe en Marie Degraeve, gehuwd te Meulebeke in 1909. Oprechte dank voor deze kostbare aanwinsten!

- een huwelijksakte met spellingsproblemen.

In 1858 huwden Emanuel Corbisier en Justine Van Meirhaeghe te Deinze en hieronder citeren we uit de registers van de Burgerlijke Stand volgende passages :

"ten jare achttien honderd acht en vijftig, den vierden october, ten zeven en half uren des voormiddags (ze waren er vroeg bij indertijd!), openbaerlijk ten gemeente huize, voor ons Constantin Dabelli, Burgemeester, Ambtenaar van den Burgerlijken Stand der Stad Deinze, provincie Oostvlaenderen, zijn gekomen EMANUEL CORBISIER, oud drie en twintig jaren, drie maanden en tien dagen, zijde-wever, geboren te Brussel en woonende in deze stad, meerderjarigen zoon van Joannes Hubertus Corbisier, scheerder, woonende te Brussel, alhier tegenwoordig en toestemmende, en van Maria Franciesca Jacry, overleden te Brussel den vierden february 1845, welken komparant (= bruidegom) tot heden aen zijne pligten nopens de nationale militie voldaan heeft en JUSTINA VAN MEIRHAEGHE, oud negen en twintig jaren, vier maanden en dertien dagen, dienstmeid, geboren te Cruyshautem en woonende in deze Stad, meerderjarige dochter van Josephus Van Meirhaeghe, overleden te Huysse den twaelfsten december 1842, en van Joanna Catharina De Clercq, zonder beroep, woonende te Swijnaerde, alhier tegenwoordig en toes' mmende."

Bij het nazicht van de geboorteakte van de bruid, rijst er een probleem omtrent de voornamen van de moeder en in verband met de spelling van de familienaam van de bruid. Moeder Joanna Catharina De Clercq legt daarop volgende verklaring af :

"(Joanna Catharina De Clercq) dewelke ons verklaerd en verzekerd, onder ede, hare voornamen zeer wel te kennen, niet dan bij misgreep in de geboorteakte van hare dochter onder de voornamen Maria Catharina zijn ingeschreven, dewijl hare echte voornamen Joanna Catharina zijn, alsmede dat de familienaam haers echtgenoots bij misgreep geschreven is Van Meerhaege in plaets van Van Meirhaeghe, welke de echte spelling is."

Vervolgens vraagt de ambtenaar aan bruidegom en bruid "of zij elkanderen verstonden te nemen voor Man en Vrouw, elk van hun beurte- lings geantwoord hebbende JA, zoo hebben wij verklaert in naem der wet dat Emanuel Corbisier en Justina Van Meirhaeghe door den huwelijksband vereenigd zijn".

Als huwelijksgetuige is o.a. aanwezig "Karel Lodewijk Van Meirhaeghe, 37 jaar, wever, broeder der bruid, woonende te Gent" die samen met de bruid de akte zal ondertekenen. De bruidegom en moeder J.C. De Clercq verklaren "niet te kunnen schrijven bij gebrek aen kunde". De bruid tekent met "Justine Van Meirhaeghe" en haar broer handtekent de akte als "Karel Lodewijk Van Meirhaeghe", nog een andere variant ondanks de hierboven geciteerde verklaring van de moeder omtrent de spelling van de naam. Verder valt het op dat J.C. De Clercq precies weet hoe de naam Van Meirhaeghe gespeld wordt, doch zelf kan ze haar naam niet schrijven! Ze kan dus wél lezen maar niet schrijven. Waaruit nogmaals blijkt dat we niet te vlug mogen konkluzies trekken over het volledig analfabetisme van een persoon, alleen op basis van het niet kunnen schrijven.

- Op 2 en 3 juli ll. organiseerde het feestcomité van de Tieltse St.-Jozefsparochie zijn jaarlijkse Vlaamse Kermis. De opbrengst ervan was zoals steeds bestemd voor de parochiale werken en voor de missionarissen E.H. Antoon Van Poucke, Zuster Julia Meirhaeghe en Broeder Hubert Pattijn. André Meirhaeghe uit Tielt en de zijnen stonden ook hier in voor de pannekoekenbak, zoals enkele tijd daarvoor te Kanegem, ter gelegenheid van de wandelnamiddag.

- Nog een belangrijke aanvulling bij het bericht van hiervoor omtrent Cyriel en Cynthia Van Meirhaeghe uit St.-Amandsberg. Net toen we voorgaand bericht op stencil hadden gezet, slaagden ze erin, met een beetje hulp van onze kant, om hun stamlijn door te trekken tot omstreeks 1600, tot bij Olivier Van Meirhaeghe, stamvader van de tak Huise. Begin augustus ontvingen we van Eddy Van Meirhaeghe uit Merelbeke een aantal rouwzantjes, enkele prachtige familiefoto's en het trouwboekje van zijn overgrootvader Jan Baptiste Van Meirhaeghe, geboren te Zingem in 1858. Met de gegevens uit dit trouwboekje als uitgangspunt ging Eddy de Burgerlijke Stand van Zingem naluizen en uit de fotocopies die hij ons bezorgde bleek dadelijk dat ook deze tak op onze boom kon geënt worden. Ook hij en al zijn familieleden zijn verre nakomelingen van Olivier Van Meirhaeghe en als verrassend detail bleek verder dat Eddy en Cyriel en Cynthia Van Meirhaeghe, buiten hun weten, tamelijk dichte bloedverwanten waren! Hun families sluiten aan bij mekaar rond het jaar 1800. Hun betovergrootouders spruiten voort uit het gezin Pieter-Amandus Van Meirhaeghe en Regina Vande Cauter die tussen 1787 en 1810 te Zingem hun kinderen ter wereld brachten. Onze gelukwensen én onze dank voor de medewerking! Hopelijks gaan jullie nu door om jullie tak in de breedte uit te werken en om alle nog levende familieleden bijeen te zoeken met het oog op de opname in ons familieboek. Naamgenoten wiens over/grootouders uit de streek van Zingem, Huise, Asper enz. afkomstig zijn, gelieven ons te contacteren. Zo wachten we ook nog op een seintje van Simon Van Meirhaeghe uit Sint Denijs Westrem (?), wiens voorzaten eveneens van Zingem en daarvoor wellicht van Huise afkomstig waren. Weet dat in principe alleen de vorige eeuw moet overbrugd worden, wat echt geen onoverkomelijke problemen kan opleveren. Met alles wat vóór 1800 valt kunnen we u beslist verder helpen!!

- Daar we gemerkt hebben dat de voornoemde medewerkers Van Meirhaeghes van Huise afkomstig zijn, steken we graag een handje toe om die tak in de breedte uit te werken wat betreft de 17° en de 18° eeuw. Daarom zijn we nu bezig de volledige gezinnen samen te stellen van de Van Meirhaeghes die te Huise en omliggende dorpen als Ouwegem, Zingem, Asper enz. geboren werden tussen 't jaar 1600 en 1800. Dat moet daar een vruchtbare streek geweest zijn, want te Huise alleen al noteren we 155 geboortes, wat betekent dat in dit dorp om de vijftien maand een Meirhaeghske gedoopt werd endit gedurende twee eeuwen !! Te Ouwegem en te Zingem werden, hoofdzakelijk tijdens de 18° eeuw, respectievelijk 56 en 47 Van Meirhaeghes geboren. We weten weer wat doen nu we al die naamgenoten precies moeten situeren binnen de gezinnen waarin ze geboren werden.

en Adam gewon Seth

- Hans De Steur, geboren te Gent op 5 juni 1983.
zoon van Daniel De Steur en Ann Van Herreweghe uit Merelbeke.
kleinzoon van Henri De Steur en Adrienne Meirhaeghe.
- Jan Marichael, geboren te Tielt op 8 juni 1983.
zoon van Paul Marichael en Mia Vrient uit Ruiselede.
kleinzoon van René Marichael en Marie-José Meirhaeghe uit Tielt.
- Bram Callens, geboren te Tielt op 28 juni 1983.
zoon van Johan Callens en Greet Meirhaeghe uit Tielt.
kleinzoon van André Meirhaeghe en Simonne Verscheure uit Tielt.
- Sarah Vanluchene, geboren te Tielt op 27 juli 1983.
dochter van Wim Vanluchene en Christine Meirhaeghe uit Tielt.
kleindochter van Albert Meirhaeghe en Mariette Lauwers uit Tielt.
- Liesbeth Meirhaeghe, geboren te Roeselare op 13 augustus 1983.
dochter van Johan Meirhaeghe en Carine Herman uit Roeselare.
kleindochter van Arnold Meirhaeghe en Irene Debacker uit Ardoioie.
- Jan Meirhaeghe, geboren te Oudenaarde op 26 augustus 1983.
zoon van Eric Meirhaeghe en Ingrid Goelen uit Wortegem.
kleinzoon van R.-Daniel Meirhaeghe en Mariette Laporte-Oudenaarde.

in goede en kwade dagen

- Mariette De Steur, dochter van Henri en Adrienne Meirhaeghe,
huwde te Oudenaarde op 9 juli 1983 met Frans Vantieghem.
adres : Meerspoort 49/1, 9700 Oudenaarde.
- Dirk Meirhaeghe, zoon van Gerard Meirhaeghe en Anna Fiers,
huwde te Elsele op 10 september 1983 met Denise Baelemans.
adres : Parkstraat 29, 3044 Haasrode.
- Emmi Hulpia, dochter van Daniel Hulpia en Rosa Meirhaeghe,
huwde te Evergem-Belzele op 16 september 1983 met Roger Lambrecht.
adres : Belzeelsestraat 21, 9050 Evergem.

wij denken aan

- Mevrouw Olga De Mey, echtgenote van dr. Albert Van Meirhaeghe
uit Wondelgem.
Geboren te Gent op 17 juli 1914 en overleden te Brugge op 18 juni
1983.
- De Heer Adiel David, weduwnaar van Mevr. Julia Meirhaeghe,
Geboren te Tielt op 25 september 1895 en overleden te Tielt op
25 juli 1983.
Hij was geweest gemeenteraadslid, ere-voorzitter van de Boeren-
gilde, ere-voorzitter van de Raad van Behher Raiffeisenkas-Tielt,
gewezen lid van de Provinciale Landbouwkamer en gewezen ondervoor-
zitter van het Arrondissementsverband Tielt.